



Padder

Padder er de eneste rygstrengsdyr, som er med i hæftet. De tilhører underrækken hvirveldyr.

I Danmark er der i alt 14 hjemmehørende arter i klassen padder.

Der findes otte arter af frøer, tre tudser og tre salamandre.

Alle arter har et dansk navn.

Alle danske padder yngler i ferske vande men forlader disse efter ynglesæsonens ophør.

Ligheder

Alle padder har som voksne et hoved, en krop og fire ben. Springpadderne har kraftige bagben, som de kan bruge til at hoppe med. Halepadderne og salamandrene har også hale som voksen. Padderne har en tynd hud, som let udtørre. Derfor finder I dem mest i skyggen og på fugtige steder. Mange padder jager om natten.

Når det om foråret er parringstid, sidder frø- og tudsehannerne i vandhuller og søer og kalder på hunnerne. Man kan tit høre deres kald, specielt om aftenen. Men man skal være stille, så de ikke bliver skræmt.

Alle danske padder lægger æg i vandet, hvor haletudserne bagefter vokser op. Mange tror, at voksne padder også lever i vand. Men de fleste padder går på land efter parring, og de fleste padder overvintrer på land i huler, under blade og sten eller i gamle træstammer. Nogle af frøarterne overvintrer dog af og til i vand.

Når man skal kende forskel på hunner og hanner af samme art, så kan man næsten altid regne med, at hunnen er størst.

I kan let kende forskel på æg fra frøer og tudser. Tudserne laver lange strenge med æg, lidt som en perlehalskæde. Frøerne lægger dem i klumper. Salamandre lægger æg enkeltvis på blade i vandhullet.



Frøæg
Foto Naturhistorisk Museum Aarhus



Salamander, larve
Foto Lenette Schunck

Forvekslingsmuligheder

Man forveksler sjældent frøer og tudser med andre dyr. Men en salamander kan godt ligne et firben. Men firben tilhører krybdyr og kan kendes på, at de har skæl på kroppen ligesom slanger.



Firben
Foto Lenette Schunck

Super sejt!

Padderne drikker ikke med munden, men de kan optage vand gennem huden. De kan sætte sig i vådt græs eller i en vandpyt og sugе væske ind gennem huden. Det er ret smart, for ellers kunne de let tørre ud.

Padderne går i hi om vinteren, fordi det er koldt, og der er heller ikke meget føde at finde. De kan æde så meget føde, inden de går i hi, at de kan overleve hele vinteren og langt ind i foråret uden ekstra føde.

Mange padder kan overleve, selvom mere end halvdelen af deres krop fryser ned til under 0 grader. Man har undersøgt den spidssnudede frøs kuldetolerance. Den kan tåle, at 65% af kroppen er under frysepunktet. Inden de går i hi, æder de ekstra meget føde. Når frosten kommer, kan de omdanne deres lager af komplekse kulhydrater til sukker. Det nedsætter kroppens frysepunkt, så de ikke fryser helt til is.

Hverken haletudser eller voksne padder er særlig gode til at forsvare sig mod deres fjender. De har hverken skarpe tænder, advarselsfarver eller andet, der kan skræmme rovdyr. Springfrøerne kan dog gøre et hurtigt hop og flygte fra fjenden. Tudser, klokkefrøer og stor vandsalamander kan udskille giftige sekreter fra nogle kirtler på huden. Giften er ikke farlig for mennesker, men andre steder i verden findes der giftige padder.





Grøn frø
Foto Lenette Schunck

Grøn frø er let at kende på den klare lyse, grønne stribe ned ad ryggen. Men ellers kan de både være brune og grønne. Hannen har to store ballonformede kvækkeposer. Dem bruger han til at kalde på hunner i parringstiden. Selvom hannen ikke er mere end 6-8 cm stor, kan han lave en lyd, der kan høres næsten 1 km væk. Det er smart, når man skal have fat i en hun.



Spidssnudet frø
Foto Bjørli Lehmann

Spidssnudet frø og **butsnudet frø** er de mest almindelige frøer i Danmark, og de ligner hinanden meget. For at se forskel på dem, kan man blandt andet kikke på, hvor deres trommehinder er placeret i forhold til øjet, og på længden af fodrodsknoglen på bagfoden. Men det er tegn, som er svære at se i farten, når frøen hopper forbi. Springfrøen ligner, til forveksling, de to foregående arter.



Løvfrø
Foto Naturhistorisk Museum Aarhus

Løvfrøen er megasej til at klatre i buske. Faktisk er løvfrøen den eneste frø i Danmark, der kan klatre. Den har udviklet hæfteskiver på finger- og tåspidser og klatrer lige så godt som Spiderman.



Skrubtudse
Foto Leif H. Sorensen

Skrubtudsen kan ændre farve. Det samme dyr kan være lys gulbrun den ene dag og helt mørk den næste dag. Som andre tudser har de vorter på huden og nogle kirtler, der kan lave gift, og som kan skræmme rovdyr. Skrubtudsen har en anden seje evne. Den kan fange føden fx fluer og andre insekter med dens lange klistrede tunge.



Stor vandsalamander
Foto Bjørli Lehmann

Stor vandsalamander ligner en lille drage. Når det er ynglesæson, får hannen en højtakket ryggkam og en finnebræmme på halen. På den måde ser den både flot og skræmmende ud. Lille vandsalamander gør lidt det samme, med der er ryggkammen ikke så stor. Hos begge arter forsvinder kammen efter parring. Hunnerne har aldrig ryggkam.



Lille vandsalamander, han
Foto Inge Christensen

Lille vandsalamander er mere almindelig og kan findes i de fleste små solbeskinnede damme. De er fremme fra om foråret og hen over sommeren, så længe der hverken er fisk eller ænder i dammen. De vil nemlig gerne æde de små larver. Når larverne bliver større, begynder de at ligne haletudser med fire ben og en hale, men de skiller sig ud ved at have fjerlignende gæller siddende oppe på ryggen bag hovedet. De bliver i vandet til hen på efteråret, hvor de er voksne og kan trække vejret med lunger, så de kan gå på land. Her jager de smådyr om natten og sover om dagen, indtil det bliver vinter, og de går i hi.

